

Biuletyn

Parafialny

Żory Warszowice

11

2015

nr 70

Hasło miesiąca:

Dla tych, którzy mają wątpliwości, miejcie litość.

/Jud 22/

Powitanie

Jak widzisz swoje miejsce w parafii? Być może jesteś stałym bywalcem któregoś z parafialnych spotkań, może starasz się pomóc, gdy na jej terenie jest coś do zrobienia. A może Twój udział w życiu parafii realizuje się w uczestnictwie w niedzielnym nabożeństwie. Niezależnie od tego, do której grupy się zaliczasz, w listopadowym Biuletynie znajdziesz garść przemyśleń o naszym miejscu w życiu parafialnym i o wychowaniu naszych dzieci. Ponadto szereg wiadomości z życia obu naszych parafii oraz zaproszeń na nadchodzące spotkania i wydarzenia – te stałe, jak i nowe, które, mam nadzieję, na stałe wpiszą się w rytm funkcjonowania naszych społeczności. Listopadowe świąteczne dni z, kończącą kolejny rok kościelny, Niedziłą Wieczności na czele, kierują nasze myśli w stronę kresu naszej wędrówki. Wędrówki, którą możemy odbyć wspólnie z innymi Bożymi dziećmi, którzy mogą być dla nas towarzyszami w drodze i oparciem w jej trudniejszych chwilach. Łączy nas w końcu cel tej drogi. Cel nie z tego świata...

ISS

Rozmyślanie

Moje miejsce w...

Czy słyszałeś już kiedyś o, dość popularnych ostatnimi laty, zjawiskach, takich jak clubbing czy shopping? Opisują one postawy, można by wręcz powiedzieć, że już styl życia. Pierwsze pojęcie odnosi się do wieczornego krążenia od jednego klubu muzycznego do następnego w poszukiwaniu lepszej zabawy, ciekawszego towarzystwa, atrakcyjniejszych rozrywek. Drugie opisuje wielogodzinne krążenie między sklepowymi półkami, oglądanie, przymierzanie, wybieranie kolejnych, mniej lub bardziej niezbędnych, produktów. Zaniepokojonych tym wstępem uspokajam, nie poświęcę tym zjawiskom już więcej miejsca. Chcę za to zwrócić uwagę na inne, trochę podobne do poprzednich, a jednak dotyczące zupełnie innej sfery naszego życia. Churching, bo o nim mowa, pochodzi od angielskiego słowa *church* (*kościół*) i polega na poszukiwaniu, wśród wielu dostępnych, takiej wspólnoty, która najlepiej realizuje oczekiwania poszukującego. Idąc głębiej, w ramach tej wspólnoty poszczególne zbory czy grupy też są ze sobą porównywane i oceniane pod kątem „atrakcyjności”. Trudno o jednoznaczne zakwalifikowanie takiego działania. Z jednej strony trudno wyrzucać komukolwiek poszukiwaniu bliskości Boga, z drugiej jednak, czy można mówić o jakiegokolwiek trwałej relacji, gdy jest ona oparta o ciągłe zmiany?

Każdy wierzący chrześcijanin ma w sercu potrzebę bycia blisko ze swoim Stwórcą. Chcemy czuć obecność Niebieskiego Ojca, doświadczać Jego działania, być otoczonym Jego opieką. Chcemy też mieć kontakt z tymi, którzy pragną tego samego. Płaszczyzną takiego porozumienia, wspólnoty wierzących są parafie. Mniejsze lub większe społeczności, w których możemy dzielić się swoimi przeżyciami, doświadczeniami Bożego działania w naszym życiu, zwierzać się ze swoich problemów i zmartwień. Pielęgnując naszą relację z Panem, budujemy też te łączące nas ze sobą. Nie jesteśmy klonami i drogi naszego życia są różne – naturalne są więc różnice zdań. W ramach Kościoła możemy się nie zgadzać pod wieloma względami. Może nam nie odpowiadać forma tej, czy innej części nabożeństwa. Kazanie może być zbyt krótkie/zbyt długie, zbyt mocno dotykające głęboko skrywanych sfer naszej duchowości, lub zbyt słabo akcentujące biblijne prawdy. Praca duszpasterska może być oceniana w różny sposób, relacja duszpasterza i parafian nazwana nieszczęsem. Pytanie, czy to jest powód do tego, by odwrócić się do niej plecami, uznać za zbyt mało atrakcyjną, chorą lub wręcz martwą, i pójść dalej własną drogą? Apostoł Paweł w I liście do Koryntian wystąpił przeciwko rozłamom w zborze: „*jeśli jeden mówi: Ja jestem Pawłowy, a drugi: Ja Apollosowy, to*

czyż cielesni nie jesteście? Bo któż to jest Apollos? Albo, któż to jest Paweł? Słudzy, dzięki którym uwierzyliście, a z których każdy dokonał tyle, ile dał mu Pan. (...) A zatem nie ten, co sady, jest czymś, ani ten, co podlewa, lecz Bóg, który daje wzrost” (I Kor 3,4-7). Wśród zasad kościoła Ewangelickiego jest jedna, w szczególny sposób akcentująca odpowiedzialność każdego członka Chrystusowego Kościoła za całość wspólnoty - Zasada Powszechnego Kapłaństwa. Stając się członkiem Kościoła pozwalamy, by na każdym z nas spoczęła odpowiedzialność za kształt i kondycję całej Wspólnoty. W jaki sposób traktujemy tę naszą odpowiedzialność? Kiedy wszystko jest w porządku, mamy oparcie i sprawy rozwijają się po naszej myśli, jesteśmy gotowi działać na rzecz naszej społeczności. A kiedy przychodzą trudne czasy? Ciężar odpowiedzialności staje się niewygodny, przeszkody trudniejsze do pokonania, kiedy utrzymanie się na właściwym torze wymaga większego wysiłku... Podejmujemy go? Pamiętamy o wziętej na siebie odpowiedzialności? A może umywamy ręce, odpuszczamy sobie dalsze działania, usuwamy się w cień, znikamy, szukamy dla siebie lepszego miejsca, być może gotowi wrócić, gdy sprawy przyjmą znów lepszy obrót?

Jeśli więc mamy współodpowiadać za przyszłość naszych parafii, powinniśmy przyjrzeć się ich terażniejszości. Czy jest coś, co chciałbyś zmienić w jej życiu? Czy jest jakaś sfera funkcjonowania parafii, w której rozwój mógłbyś się zaangażować? Zachęcam do zadania sobie tych pytań. Im silniej uświadomimy sobie, że Kościół to my (czyli TY i JA) a parafia jest nasza (czyli MOJA i TWOJA), tym bardziej naturalne będzie wskazywanie na elementy, które warto poprawić, zmienić, dodać... ta wspólnota, to bardzo szczególny Boży Dar dla każdego z nas. W tym, że tu jesteśmy nie ma odrobiny przypadku, więc niech ona jest i staje się naszym miejscem na ziemi. Mówmy o naszych pomysłach na jej rozwój, słuchajmy siebie nawzajem i działajmy razem. By każdy w tej „społeczności świętych” czuł, że jest na swoim miejscu. *„Czy Paweł, czy Apollos, czy Kefas, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy terażniejszość, czy przyszłość, wszystko jest wasze. Wyście zaś Chrystusowi, a Chrystus Boży.” (I Kor 3,22-23)*

ISS

Rozmyślanie

Wychowywać po chrześcijańsku

Żyjemy w takich czasach, gdzie odpowiedzi na najprostsze pytania sprawiają najwięcej trudności. Zastanówmy się przez chwilę: kto odpowiada za wychowanie dzieci? Każdy bez wahania odpowiada: rodzice. Proste? Proste! Niestety, rzeczywistość często wygląda inaczej. Nasze dzieci spędzają większość swojego dnia w przedszkolach, szkołach, u dziadków, na zajęciach dodatkowych... W wielu momentach to nie rodzice opatrują rozbite kolano, to nie rodzice karzą, nie rodzice mówią co wolno, a czego nie. Dzieci uczą się każdego dnia jak należy się zachowywać, jak mówić, jakie decyzje podejmować. Czy jako rodzic jesteś przy tym obecny? Czy to ty pokazujesz swojemu dziecku świat i uczysz go, co jest dobre, a co złe? Czy może robi to za ciebie ktoś inny – nauczyciel, babcia, dziadek, katecheta, jego koledzy i koleżanki?

Wysyłamy nasze dzieci na szkółkę niedzielną, na lekcje religii, rekolekcję, obozy, zabieramy na nabożeństwa – czy to znaczy, że wychowujemy je w wierze chrześcijańskiej?

Są to wszystko bardzo ważne elementy, ale to nie one stanowią trzon tego wychowania. Co powinno być w centrum? W V Księdze Mojżeszowej 6:5-7 czytamy tak:

*Będiesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej. Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję, **będą w twoim sercu. Będziesz je wpajał w swoich synów i będziesz o nich mówił, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.** V Księga Mojżeszowa 6:5-7*

Po pierwsze Bóg opisuje jak ma wyglądać nasza relacja z Nim. Mamy kochać Pana Boga z całego swojego serca, swojej duszy i całej swojej siły. To jest przykazanie, które sam Jezus wskazał jako najważniejsze (Ew. Mateusza 22: 36-38). **Po drugie**, Bóg mówi, że mamy mieć Jego słowa w swoim sercu, to znaczy, że mają być nam drogie i bliskie. **Po trzecie**, odnosi się do tego, jak powinniśmy wychowywać nasze dzieci. Każe nam te drogie i bliskie słowa w nie WPAJAĆ. Wpajać, czyli sprawić, że dzieci poznają te zasady i przyjmą je jako swoje. Co niezwykle ciekawe w tym tekście, Bóg zwraca uwagę, że mamy to robić w ramach naszych codziennych czynności. Nie rezerwuje tej nauki jedynie

na niedziele, święta, lekcje religii. Mamy to robić wszędzie: w swoim domu, na zewnątrz; mamy to robić w każdej chwili: kiedy się budzimy i kiedy się kładziemy spać. Chodzi o to, żeby były one częścią naszego codziennego życia. Miłość do Boga ma być częścią każdego naszego dnia, naszych obowiązków, przyjemności, pracy, odpoczynku.

Zdaję sobie sprawę, że w wielu momentach możemy czuć się tym przytłoczeni, mieć wrażenie, że brakuje nam wiedzy, nie umiemy odpowiedzieć na wszystkie pytania naszych dzieci (kto umie?!). Wydaje nam się, że lepiej, żeby to ksiądz/katecheta/pani ze szkółki niedzielnej uczyli nasze dziecko tego, co powinno wiedzieć o Bogu. W takich momentach dobrze sobie uświadomić, że nawet najlepszy nauczyciel NIGDY nie zastąpi rodzica, który swoim przykładem, codziennym życiem będzie wskazywał na Boga. Zwróćcie uwagę, że tekst z V Księgi Mojżeszowej 6:5-7 nakładał obowiązek nauki dzieci na wszystkich Izraelskich rodziców, a zdecydowana większość z nich też nie miała żadnego specjalnego przygotowania teologicznego i Bóg doskonale zdawał sobie z tego sprawę. Jeśli czujesz się zagubiony jako rodzic, módl się o prowadzenie Ducha Świętego, jeśli potrzebujesz pomocy korzystaj z literatury chrześcijańskiej, porozmawiaj z księdzem, z katechetą, z paniami ze szkółki niedzielnej, ale NIE PODDAWAJ się i nie oddawaj tej ważnej dziedziny życia swojego dziecka w cudze, nawet najlepsze, ręce!

JEIC
Relacja

Październikowe spotkania PTEw

W październiku żorski oddział Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego zebrał się dwukrotnie. Oto krótkie relacje z ostatnich spotkań.

10.10.2015 „Open Doors – o prześladowanych chrześcijanach”

10 października odbyło się, pierwsze powakacyjne, spotkanie członków żorskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego. Tematem zebrania była działalność Międzynarodowej Organizacji OPEN DOORS - od 60 lat w służbie prześladowanym chrześcijanom. Prelegent, pan Piotr Żądło, który wraz z żoną gościł wśród nas, przedstawił szeroki zakres działania OPEN DOORS. Wprowadzeniem do tematu było wysłuchanie Psalmu 84 w interpretacji aktora, Andrzeja Seweryna.

Organizacja udziela pomocy chrześcijanom prześladowanym za wiarę w Jezusa Chrystusa w ponad 50 krajach. Wyświetlona została też mapa Światowego Indeksu Prześladowań, z uwzględnieniem krajów, w których sytuacja chrześcijan jest najtrudniejsza. Ukazane różne oblicza prześladowań wywoływały szczerą empatię i zainteresowanie różnymi formami pomocy. Jedną z nich jest łączność w modlitwie. Międzynarodowy Dzień Modlitwy za Prześladowany Kościół wyznaczono na 15 listopada 2015r.

24.10.2015 „Husyci – poprzednicy protestantów”

24 października 2015r., w Muzeum Miejskim w Żorach odbyło się kolejne spotkanie sympatyków Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego pt. „Husyci – poprzednicy protestantów”.

Tym razem prowadzącym był pan Tomasz Górecki, który rozpoczął spotkanie od przybliżenia sylwetek Johna Wicliffe, angielskiego teologa i reformatora, oraz Jana Husa, czeskiego duchownego, profesora Uniwersytetu Praskiego, który w 1415 roku podczas Soboru w Konstancji, uznany za heretyka, został spalony na stosie.

Następnie Pan Tomasz Górecki, w interesujący sposób opowiedział nam o Husytyzmie, który początkowo miał przede wszystkim znaczenie religijne, był próbą zwrócenia uwagi na potrzebę reformy Kościoła Rzymskokatolickiego. W późniejszym czasie stał się powodem rewolty w Czechach i wojen husyckich wymierzonych przeciwko katolikom. Podczas spotkania mogliśmy obejrzeć broń i zbroje rycerzy biorących udział we wspomnianych wojnach.

Pod koniec swojej prelekcji prowadzący zaprezentował książkę Karola Miarki „Husyci na Górnym Śląsku”, która, mimo iż jest fikcją literacką, mylnie przez wiele lat była traktowana jako wiarygodne źródło historyczne.

Po zakończeniu prelekcji zostaliśmy zaproszeni do obejrzenia wystawy akwareli i grafik pani Ewy Rotter-Płóciennikowej.

Prace na cmentarzu w Warszowicach

W tym roku nasza parafia postanowiła uporządkować cmentarz. Zaczęło się to w okresie zimowym, kiedy zostały usunięte stare tuje. Prace te wykonała rodzina Hejnoł. Natomiast w czerwcu rozpoczęły się prace związane z naprawą chodników na cmentarzu. Odbywało się to w sześciu etapach bardzo ciężkiej pracy.

Należało rozebrać stary chodnik, usunąć piasek, wywieźć ziemię, nasypać gruz i piasek. Następnie, na wyrównaną powierzchnię, położono kostkę. Przy okazji tych prac zostały usunięte zaniedbane groby, jak i te które nie były opłacone. Ziemia zaś posłużyła do wyrównania terenu.

Oprócz powyższych prac, zostało odnowione miejsce na wodę. Użyto do tego starej pompy, która została odrestaurowana, co dodatkowo zwiększa estetykę cmentarza. Przy pompie położono kostkę, a betonowy krąg został przykryty ozdobną kratą. Pracę tą wykonał Krzysztof Karzełek.

Anonimowy darczyńca zakupił płytki do ubikacji na cmentarzu (jej odnowa została przeprowadzona w ubiegłym roku).

Przy wszystkich tych pracach mieli udział warszowiccy parafianie, zarówno panowie jak i panie, którym serdecznie dziękujemy za czas i pracę, którą włożyli w odnowę naszego cmentarza.

|RJ

Przebieg prac w Warszowicach

W Warszowicach trwa impregnowanie wszystkich drewnianych elementów konstrukcji dachowej i podłogowej strychu plebanii. Użyto już około 100 litrów preparatu, który zabezpieczy drewno przed dalszym rozkładem. W perspektywie najbliższego roku mamy nadzieję przeprowadzić remont dachu plebanii. Przebieg i stopień realizacji tego zadania zależy jednak od zdobytych środków zewnętrznych. Zainstalowano też balustrady przy wejściu do kościoła w Warszowicach.

Z ksiąg parafialnych...

- W październiku **Chrzest Św.** przyjęli **Hubert Ponikiewski** (Warszowice) oraz **Bartosz** i **Franciszek Biela** (Żory). Dzieci oraz ich najbliższych polecamy opiece Pana Boga.
- W żorskim kościele w październiku **Ślub** wzięli **Danuta Swarlik** i **Mieczysław Kopel**. Małżonkom życzymy Bożego prowadzenia na ich wspólnej drodze.

Drodzy warszowiccy parafianie!

Razem z Radą Parafialną chcę was bardzo serdecznie zaprosić na cykliczne Spotkania Parafialne w każdy drugi wtorek miesiąca. Pierwsze spotkanie odbędzie się **10 listopada o godz. 17:30**. Tematy spotkań zawsze będą dotyczyć **aktualnych wyzwań** i zagadnień, przed którymi stoimy jako Parafia, ale też jako jednostka większego Ciała Chrystusowego, czyli Kościoła. Głównym założeniem jest to, aby poruszane zagadnienia były **jak najbliższe naszym codziennych spraw, problemów**. Drugim, równie ważnym, elementem tych spotkań jest wspólny czas, rozmowa przy kawie i herbacie, wsparcie innych i dodanie im otuchy faktem, że jesteś, że przyszedłeś/przyszłaś, aby **dzielić z innymi swój cenny czas**. Bo Parafia to najpierw ludzie, później budynek. Dlatego to zaproszenie kieruję do ciebie i do Twoich domowników. Młodszych i starszych. Spotkajmy się!

ks. B. Cieślak

Zaproszenia

- ♦ Serdecznie zapraszamy na **nabożeństwa** w naszych parafiach. W Warszowicach o **godz. 8:00** i w Żorach o **godz. 10:00**.
- ♦ W czasie niedzielnych nabożeństw dzieci zapraszamy na **Szkółki Niedzielne** (Warszowice godz. 8:00, Żory godz. 10:00).
- ♦ Współparafiankom polecamy listopadowe spotkania **Kół Pań**.
- ♦ Kolejne **Spotkanie z Biblią** odbędzie się na parafii w Żorach 19 listopada o godz. 17:30. Spotkanie będzie poświęcone odkrywaniu 1 Listu ap. Piotra. Zapraszamy wszystkich zainteresowanych.
- ♦ Przypominamy o trwającej akcji **Prezent Pod Choinkę**. Jeszcze do **10 listopada** możemy przynieść paczkę w pudełku po butach, z dołączoną opłatą na transport prezentów (10 zł) dla dzieci na Ukrainie, Białorusi i Rumunii. Istnieje też możliwość zlecenia przygotowania Wirtualnej Paczki – wystarczy wpłata 60zł na konto. Szczegóły na **www.prezent.cme.org.pl**.

Na koniec jeszcze kilka słów podsumowania. Trzymasz w ręku kolejny „jubileuszowy” numer Biuletynu Parafialnego. 70 wydań w ciągu 7 lat to bardzo dobry wynik. Bardzo cieszy coraz liczniejsze grono autorów z obu parafii, w których Biuletyn jest dostępny. Dziękując za to, co dotąd, raz jeszcze zapraszamy do współtworzenia przyszłych numerów. Rozmyślenia, relacje, zaproszenia, a także wskazówki i uwagi, pozwolą na dalszy rozwój tej formy komunikacji. Serdecznie zapraszamy!

ks. Bartosz Cieślak

Szymon Samoraj

Kontakt

Proboszcz - ks. Bartosz Cieślak

tel. 032-435-01-24 kom. 502 311 641

e-mail: bartosz.cieslar@luteranie.pl

Katecheta –

mgr teol. Tomasz Marek

tel. 506 147 506

ŻORY

ul. Osińska 4

44-240 Żory

tel/fax 032 4350124;

e-mail: zory@luteranie.pl

konto:

09 8456 0009 2001 0000 0475 0001

Kancelaria parafialna:

poniedziałek, wtorek, czwartek

9:30-12:30

środa: kancelaria nieczynna

piątek: 9:30-12:30 i 15:00-17:30

niedziela: po nabożeństwie

WARSZOWICE

ul. Boryńska 1

43-254 Warszowice

tel/fax 032 4723447;

e-mail: warszowice@luteranie.pl

konto:

42 8447 0005 0003 6562 2000 0001

Kancelaria parafialna:

czwartek 15:00-17:00

niedziela: po nabożeństwie

Skład i redakcja Biuletynu: Szymon Samoraj

(tel. 602 598 130 e-mail: szymon.samoraj@gmail.com)

